

FOMENT

Portaveu oficial en les comarques tarragonines, del partit d'Unió Federal Nacionalista Republicana

ANY VIII.

REUS, dijous 13 de Març de 1913

Núm. 62

GRAN HOTEL DE LONDRES

AGUSTÍ CASANOVAS

Cotxes a tots els trens → Plaça de Prim - REUS → Telefón núm. 29

SALO DE LECTURA, PIANO I VISITES

SERVEI DE GRAN LLUIMENT

PER A BANQUETS

MUNDIAL PALACE

COBERTS DESDE 3'50.—RESTAURANT INSTALAT FRENT AL MONUMENT DE COLON.—TELEFON 76.—BARCELONA

Tots els dies de 12 a 3 concerts.—Els divendres: plat del dia sopa BOUILLEBAISSE. Dissapte menú corrent i vegetarià.—Gran menjador per a 500 comensals.—Esplèndida il·luminació.—Servei esmerat.—Cuina selecta.—Perruqueria i banys.

DE POLÍTICA INTERNACIONAL

LES ALIANCES

som el poble més expansiu, més cordial, de tots els pobles ibèrics. Volem la nostra llibertat, com a base d'un major agermanament de les grans nacions que es mouen dintre un mateix ideal col·lectiu, concret i realizable. Si la Humanitat no fos un sant empirisme, no fos un esparçament, un anhel de perfeccióament i de bondat, si l'Humanitat fos una realització positiva, nosaltres, els catalans, cercaríem el nostre lloc de justícia dintre la seva natural contextura. Però, homes de realitat i d'ideals, al mateix que ns'ns manca cap a les més generoses reivindicacions de la humanitat futura, per l'altra banda girem els ulls entorn de la nostra patria i recullint totes les afinitats de civilització, de temperament, afinitats fisiològiques i espirituals que formen els grans definits de la raça llatina, de la cultura i de l'accio llatines — pensem realitzar per la Humanitat, l'obra germandiola que enlairi més, i més nobiliti la llum civilitzadora, l'acció social i política de la raça llatina.

Era en 1907, quel parlamentari català senyor Junoy, accentuava brillantment a les Corts d'Espanya, tota la generositat, tot el fraternal esperit llatí i internacional de la política de Catalunya. Encarant-se amb els nostres adversaris que bescantaven el moviment expansiu i humà dels homes catalans, fent-los veure que mai cap terra llatina ens havia guanyat en lleal, en generosa, en cordial, en idealista, el senyor Junoy recordava dos fets que en aquell moment venien a ser com l'esclatant florida del pensament català: la frase optimista i forte den Diego Ruiz — l'home representatiu dels catalanistes espanyols — quan deia «Catalunya matèr ibèrica», en un xardors enamorament del geni de la nostra raça que ell considerava el Piament de l'Espanya. L'altre fet que'l senyor Junoy rememorava, era l'aparició del seu llibre «Iberisme», amb la nova teoria de les tres nacionilitats, dels tres Estats ibèrics: Catalunya, Castella i Portugal, o, com en Maragall gloriosava bellament, l'Espanya catalana, l'Espanya castellana i l'Espanya portuguesa, agermanades sota els plecs nobilissims del mantell maternal de l'Iberia.

Això, dit en ple parlament espanyol, havia de ser la condemna eterna de la injuria que 'ls enemics de Catalunya llancen contra la nostra terra, pragonant odioosament el nostre exclusivisme, la nostra egoista reclosió dintre nnes fronteres inacessibles que ns'ns aillaren de tot el món civilitzat. En Diego Ruiz esperit llatí i llatinista, veia a Ostalanya el germe d'una de les futures i humanes concòrcies de pobles llatins. Jo, seguidor dels preceptes primordialians — el federalisme polític i doctrinal (recòrdint-ho bé els espanyols) pel seu apòstol i pels seus consciències proselítites, va naixer i va arrelar fermament a Catalunya — jo, enamorat de la Iberia, proclamava que l'únic règim peninsular conforme a justícia, era l'que confederés els tres pobles, les tres nacions, els tres esperits, els tres països ibèriques: el català, el castellà i el portuguès. Perque veia que pel damunt de aquestes tres nobles agrupacions nacionals, hi pairava un ideal comú, un lligam sentimental que era la seva supracondició ibèrica.

Digniu lo que vulguin els adversaris del nostre nacionalisme, els catalans

dicatoria d'Unió Republicana i nacionalista, què lluitava en aquest districte contra els cacics possibilistes, ha obtingut un èxit complet, sorollós, superior a tots els optimismes.

Després d'una lluita titànica sostenida pels nostres amics, hem pogut arribar a veure com s'ensorrava per a sempre l'odiós cacicat possibilista que des de trenta anys endavant havia

hermosa comarca del camp de Tarragona.

Els cacics, per a triomfar, se valguren de totes les armes: no s'aturaren davant la coacció, la compra de vots i tota mena de pressions repugnants i fàcils moltes d'elles. I com si encara això no fos prou per a treure triomfant el seu candidat que's dia republicà, pactaren vergonyosament amb els carlins, que encara tenen alguna força en els pobles del districte.

Mes tot això no valgué. L'opinió sana, honrada, netament republicana de Rens i sa comarca, davant el prestigi de la candidatura nostra apoiada pel digno diputat a Corts don Ramon Mayner i pel Foment Republicà Nacionlista, aconseguí les urnes fent triomfar en elles per majoria considerable als nostres candidats i derrotant complidament a la oligarquia possibilista.

Sols el senyor Estivill, possibilista, pogué obtenir una minoria merce a l'apòstol dels carlins, poig de lo contrari, hauria sortit de molts vots el lerroxista Baró. No's valgué fer-se fer guarda d'honor per tota la gent de mal viure i per tot el rebuig de Reus.

Aquesta victòria és el preludi de la total deslliurança de les comarques tarragonines i del complet sanejament del camp republicà. Ara venen eleccions municipals i en elles els nostres amics obtindran totes les majories, imposant així en la cosa pública una administració pulcrita i honrada, que proveu anyoren els ciutadans de Reus; i una política rectament republicana que no vagi de brac amb els ministres i que no doblegi mai l'espina davant les testes coronades.

I per si això no fos prou, en les primeres eleccions generals que vinguin, la circumscriptió de Tarragona-Reus-Falset, veurà elegits per majories dos diputats d'Unió Republicana i nacionalista, acabant per sempre més amb les farses dels diputats negociantes que posen l'acta al servei de les empreses poderoses.

D'aquí que la victòria dels nostres amics de Reus signi més trascendental que lo que a primera vista sembla, car Rens es la clau per a l'organització republicana de la província de Tarragona, organització sempre entorpidida i desborbada pels apetits insens i les vani-

tats del possibilisme reusenc, al qual li sortia a compte el mantenir com a canóto independent la ciutat en que feien de les seves.

Sigui la victòria passada un estímul per a victories futures, i tribin nostres amics del districte de Reus, la mes coral enhorabona pel seu triomf.

De nostre corresponsal en la Conca de Barberà

D'aquest bon amic i il·lustrat company hem rebut la següent lletra:

«Sr. D. F. Pijoan.

Sarreal 10 març 1913.

Distingit amic i correligionari: Amb motiu de l'esclatant èxit obtinguda rebí vosté a l'ignal quèls demés entusiastes companys de «Foment» la meva efusiva i coral enhorabona per ser la primera victòria que dona una definitiva sanció popular a les campanyes ardoroses del lluitador diari, com per la purificació política i moral de la noble ciutat de Reus que enposa l'ensorrament del vell i nafrat possibilisme, valetudinari partit que sota un curiós arcisme polític ha xixoplugat a una colla de convidats i una petita filera de señoys pomposos que no oculten la seva vanitat i astoradora buidor.

Es amb aquest motiu jois que li felicitació i saluda el seu incondicional amic i company q. b. s. m.

A. TALAVERA.»

De Saragossa i altres punts

De la capital d'Aragó hem rebut una postal felicitant-nos pel triomf obtingut el prop passat diumenge contra les «patums possibilistes», firmada pels entusiastes companys A. Barberá Blas, J. Prats Martí, Josep Pamies, Marc Nougués i J. Lloret, que avui si a agostino.

A tots vagí nostre sincer agraiament.

El mateix dien als bons amics de Barcelona, de Tarragona, de Falset, i pobles del districte de Reus que ns'ns han escrit expressant-nos la seva satisfacció per la victòria obtinguda el prop passat diumenge per la coalició d'Unió Republicana i Nacionalsista.

Tinguin la seguretat de que no hem de defallir en l'obra empresa per la dignificació de les costums polítics, per vertides pels cacics, i l'engrandiment i prosperitat de Reus i sa comarca.

Els accents de la Sàtira

En els seus «Regrets», Joachim du Bellay, dona de la sàtira la definició següent:

REUS. — Pte. 150 al mes.
Pta. 4'50 trimestre.
Extranger. — 9'.
Número solt 5 céntims
Annals a preus convencionals

La sàtira, Dilliers, est un public exemplaire d'ordre san et honnête sincopé, etc.

Où, comme un miroir, l'homme sage,

Si en profondeur, contemple tout ce qui est en lui, ou de laid ou de

qui ne vaut rien, mais qui est beau.

Nui ne me lie donc; on qui voudra me

— soit viscéral ou n'est pas à faire.

Ne se fâche s'il voit, par maniere dégoûtante, la chose que sien portrait en ce

tableau.

Així, el do satírico, en el poeta, seria la facultat de jutjar el bé i el mal, el poder d'analitzar els sentiments d'altre i els seus propis, l'aptitud particular que permet distingir al primer cop d'ull totes les tares i tots els ridicolis: es una facultat crítica. Boileau no està gaire lluny de pensar-lo mateix, quan fa de la sàtira l'arma de la Veritat.

La sàtira està, doncs, animada de l'espiritu de justicia, es desinteressada per naturalesa, moral per definició.

De fet, sembla que un dels caràcters de la sàtira sigui l'expressió en funció d'un ideal superior. Tant si s'tracta de polítics, com de religiós, de costums,

de literatura o d'estètica, el poeta satírico se col·locarà sempre en un punt de vista purament objectiu, deixant de banda els seus gastos i les seves passions, per a parlar solament en nom de la Razó, de la Moral, d'un ideal artístic universal; no tindrà altra preocupació que la de fustigar el vici, moñar-se de la felicitat, combatent pel Bé, per la Bellesa, per la Veritat.

Tals semblen esser els generosos principis que han de guiar el poeta satírico.

I, en efecte, tots d'ells totes les sàtires

que s'inspiren o volen deixar creure que s'inspiren en aqueixos principis. Per habilitat o per necessitat — tant si li plau disseminar la seva intenció veritable com si la mateixa natura del gènere li obliga — el poeta satírico afecta sempre la pretensió d'essir l'ínterpret d'un ideal intel·lectual o social. En realitat, per damunt d'aquest ideal — o, més aviat per dessota — adreça als seus enemics treus més o menys acerats, fa personatges, se fa part en casus, en una s'paraula, renega el principi inicial de la sàtira, el desinteressament. Puraament objectiva en la seva essència, devé un medi d'expressió de sentiments personals. Opposar, burlant-se en o inventicant-los — això depèn del temperament — la nostra manera de pensar, sentir o de venir als qui no venen, ni pensen ni senten com nosaltres, tal es — escriu Ferdinand Branetiére — el dret essencial i comú que lliga les ones a les altres totes les formes de la sàtira.

Aquesta desviació d'un gènre literari

descartat dels sens fins morals, del seu ideal desinteressat, no es una cosa sin-

Notes post-electorals

La victòria de Rens

Sota aquest títol deia ahir nostre estimat confrare «El Poble Català», lo següent:

«Com saben nostres llegidors, la can-

ENOFOS FORINA

Reconstituyent lo més eficás y ràpit pera les convalescencies y agotament.

Retorna l'apetit, lo benestar y l'alegria.

Es tònic cerebral perque remineralisa la MATERIA GRIS donantli vitalitat y energia.

Se ven a tot arreu y a casa de l'autor

Farmacia Serra

Arraval de Santa Agnà, núm. 80;

Farmacia Nova de N. Batalla

Portal Jesús

REUS

Comptaris Fornells

Gronigomorlab

Hospital i electroestimulació

IBARRA Y C. SEVILLA

LINIA REGULAR DE GRANS VAPORS

Tots los dijous sortida fixa del port de Tarragona pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Cádiz (admetent càrrega pera Ayamonte y Isla Cristina, Huelva, Sevilla, Vigo, Villagarcia-Carril Corunya, Ferrol, Avilés, Santander, Bilbao, Pasajes y San Sebastián). — Survey ràpit eventual pera Galicia y Nort d'Espanya ab escales a Valencia, Alacant, Málaga, Sevilla, Vigo, Corunya, Santander y Bilbao, empleant solsament 14 dies en lo viatge. — S'expedeix conaixement directe pera Larca y Sant Esteve Pravia ab trasport al vapor "Luarca núm. 3", y pera Dunquerque als vapors de la Companyia Francesa "Dennia y d'Anzin".

S'VIATGES (extraordinaris) a Palma de Mallorca

Unich survey fixe y setmanal pera Cete y Marsella tovs los divendres

PROXIMES SORTIDES

Pera la Costa d'Espanya

Pera Cete y Marsella

Mars. 13 Vapor Cabo San Antonio

Mars. 14 Vapor Cabo Corona

" 20 Torriana

" 21 Peñas

" 27 " " Corona

" 28 San Sebastián

Abril 3 " " Peñas

" 4 Quejo

" 10 " " S. Sebastian

" 11 Higuer

Pera més informes, al consigatari a Tarragona: MARIAN PELL. - Real, núm. 32. - Telèfon núm. 45

(Tots les 2000.000 pessetes són en títol de la Compañia Riehet. Tots 800.000 títols són en títol d'una societat d'afers)

EL BRUCH

Domicili social: Concepció, 14.

REUS. L'unió fa la força

TOTS PER A UN, UN PER A TOTS

Pòlics pagades fins a la fetxa 11, cobrant els seus hereders pessetes 3.922,50. - Quotes assegurades 1.293, formant un Capital inscrit de 1.293.000 pessetes.

(Anunci aprovat per la Comissió General de Segurs).

La correspondència al Director General don A. Biel Baldrich

Rica en vitamines y minerales.

E. CARRE GONZALEZ

Para seguir en buena salud:

Purificado

Regenerado

Fortificado

VUESTRA SANGRE

DÉPURATIVO RICHELET

Todos los que son cuidadosos de su Salud, aunque no padeciendo ninguna enfermedad, deben de tomar dos o tres veces por año, el tratamiento del DÉPURATIVO RICHELET.

Este principio no se tube nunca para en vacío.

L. RICHELET, 11, rue Gambetta, BEZAN CONCA.

DEPÓSITO GENERAL Y VENTA. - Droguería de D. Francisco Loyarte, calle de S. Francisco de Loyola, 9, San Sebastián. - Venta en Reus: Farmacias de A. PUNYED y A. SERRA.

Associació Mutua de Segurs sobre da Vida, legalment constituida amb arreglo a la llei de 14 de maig de 1908, per lo tant intervinguda i fiscalitzada per l'Estat.